

Núm. de Protocol: AD-0057-2/05

TSA: 86/05

S E N T È N C I A   NÚM. 15-2007

PARTS:

Apel·lant: C.P.T.

Representant: T.G. (H.D.)

Advocat: J.S.

Apel·lada: M.I. GOVERN

Representant: P. M. (S.G.)

Advocat : R.C.

Apel·lada: HBLE. COMÚ DE CANILLO

Representant: E.C.

Advocat : Ll.B.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de febrer de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0057-2/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 21 de novembre de 2005 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada pel Sr. C.P.T. contra el M.I. Govern i l'Hble. Comú de Canillo, en què sol·licitava que s'anul·lés la resolució de 14 d'octubre de 2004 del Ministeri d'Ordenament Territorial, que va autoritzar el Comú de Canillo per a la realització dels treballs del "projecte de refecció i perllongament del pas de pescadors en el seu tram per Sella" al riu Valira dins el poble de Canillo.

2n.- Disconforme amb aquesta resolució, el Sr. P.T. va interposar recurs d'apel·lació, que fonamenta en la manca d'autorització del Consell General per a realitzar l'obra, prevista en l'Ordinació de 15 de juny de 1972, i d'altra banda, en què la realització del pas de pescadors dins la llera del riu Valira provoca una situació de perill per a les persones i un risc d'erosió dels terrenys contigus de la seva propietat.

3r.- La representació del Govern i del Comú de Canillo s'han oposat al recurs, en considerar que la sentència apel·lada ha realitzat una correcta valoració de les proves practicades, pel que fa a la inexistència de cap risc derivat de la refecció del camí de pescadors. En concret, assenyalen que els informes tècnics han assenyalat que l'impacte hidrològic és pràcticament nul. D'altra banda, sostenen que l'autorització del Consell General prevista en l'Ordinació de 15 de juny de 1972 correspon atorgar-la en l'actualitat al Govern, com així ha succeït.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els corresponents escrits, en els quals van donar per reproduïdes les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Per raons de sistemàtica, convé examinar en primer lloc les al·legacions del recurrent sobre la manca de l'autorització prevista en l'Ordinació del Consell General de 15 de juny de 1972, la qual disposa que “per òbvies raons de seguretat, resta totalment prohibit de procedir a la protecció de finques o propietats llindants amb els rius, per mitjà de murs, runes, enderrocs, desmunts o qualsevol altre material o procediment similar de protecció, fitació o tancament sense la prèvia autorització del M.I. Consell General i previ informe de la M.I. Junta de Veedors d'Aigües”.

Segons resulta del tenor literal d'aquesta disposició, només es contemplen les obres realitzades pels propietaris de les finques contigües als rius, que tinguin per objecte la protecció, fitació o tancament de les mateixes, de manera que no s'inclouen les obres realitzades per les autoritats competents dins la llera dels rius, com succeeix en aquest cas.

D'altra banda, no es pot oblidar que la disposició invocada pel recurrent és no solament de caràcter preconstitucional, sinó també anterior a la creació del Consell Executiu l'any 1981, de manera que constitueix un reflex del sistema institucional llavors vigent. En l'actualitat, no es pot considerar subsistent la necessitat d'una autorització del Consell General en aquesta matèria, sinó que, com és obvi, la facultat d'autoritzar obres d'aquesta naturalesa correspon al Govern, i així ho estableix de forma taxativa l'article 14, en relació amb l'article 13, de la Llei de pesca i de gestió del medi aquàtic, de 28 de juny de 2002, el qual disposa que és necessària l'autorització del Govern per a realitzar obres que modifiquin els cursos d'aigua o alterin els llits i marges dels cursos i masses d'aigua.

En conseqüència, s'ha de desestimar íntegrament el primer dels motius d'impugnació que articula el recurrent.

Tercer.- Pel que fa a la situació de risc que, en opinió de l'agent, originen les obres de refecció i perllongament del pas de pescadors que constitueix l'objecte d'aquest litigi, s'han de confirmar íntegrament les conclusions a què arriba la sentència apel·lada.

Com a punt de partida, convé recordar que es tracta de la refecció d'un camí o pas que ja existia, com va reconèixer el propi recurrent davant la Junta de Veedors d'Aigua, en data 12 de juliol de 1988 (foli 610 i següents). En aquella data, l'interessat i la resta dels veïns no es van oposar a la refecció, limitant-se a sol·licitar que es fes a l'alçada màxima d'un metre.

D'altra banda, no es pot oblidar que, abans de l'autorització que aquí s'impugna, s'han realitzat sengles informes tècnics geològics, hidrològics i mediambientals, de cap dels quals en resulta l'existència de la situació de perill que denuncia l'apel·lant. En concret, pel que fa a l'aspecte hidrològic, que és el que fonamenta la preocupació principal de l'agent, l'informe conclou que la construcció d'un pas de pescadors té poca influència sobre la secció de pas de l'aigua, de manera que l'impacte hidràulic de la seva reposició és pràcticament nul sobre les condicions de flux quan passa l'avinguda centennal, ja que, en aquest cas, el camí queda submergit o fins i tot arrossegat pel riu. De fet, el mateix informe aportat per la part recurrent afirma que, des d'un punt de vista hidràulic, no es pot parlar d'un empitjorament greu de la situació actual.

En conseqüència, s'ha de concloure que, segons els elements de judici que consten a les actuacions, l'Administració demandada ha valorat degudament els elements de fet que constitueixen el pressupòsit de l'actuació administrativa, cosa que exclou l'existència d'una actuació arbitrària. Això ha de comportar la desestimació del recurs i la confirmació íntegra de la sentència apel·lada.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. C.P.T. contra la sentència dictada el 21 de novembre de 2005 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa